

לומדים ביחד

שעת סיפור

רציונאל:

כח הדיבור הוא הכח המשמעותי והגדול שיש לאדם. היהדות מצד אחד מאד מעריכה שתיקה המעידה על חכמה [ולא כזו שנובעת מחוסר ביטחון או בושה]. אך מצד שני שיבחה מאד דיבור חיובי ובונה. פסח הוא חג הדיבור [מצוות ההגדה, סיפור יציאת מצרים וכו']. החג הוא הזדמנות לגלות את כח הדיבור באופן הרצוי והנכון. דיבור הוא לא כמו תקשורת של בעלי חיים אלא נותן לאדם מעלה נוספת על שאר החיות, הוצאה לפועל של מחשבות רצונות, חלומות וסדרי עדיפויות.

תובנות עיקריות:

ביהדות כל דבר הוא יחסי. [לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמיים]. יש זמן שנכון לשתוק וזמן שנכון לדבר. בזמנים רגילים - טוב לשתוק, השתיקה מעידה על חכמה, הקשבה ועולם פנימי עשיר. [סיג לחכמה שתיקה].

סביב חג הפסח יש עניין גדול בדיבור. [מספרים כל אותו הלילה, מצוה לספר עד שתחטפנו שינה. וכל המרבה לספר הרי זה משובח, אפשר גם להזכיר את עניין הפה-סח המובא בדברי האר"י ז"ל]. בפסח חייבים לספר ולספר ביציאת מצרים, ומהפסוקים נראה כי כל עניין ריבוי המכות והניסים במצרים הוא רק כדי שיהיה מה לספר לדור הבא [למען תספר באזני בנך...]. מדוע זה כך? כי כל הסיבה לריבוי עבודת הפרך במצרים היתה כדי למנוע מישראל לדבר. [ואל ישעו בדברי שקר]. הדיבור מבטא את עליונות האדם, את חירותו, את שאיפותיו ואת חלומותיו. יש להרבות על ישראל את העבודה כדי שיפסיקו לדבר, להגות ולחשוב בצורה עצמאית כאנשים חופשיים. זו הסיבה שדוקא בפסח יש לדבר ולדבר, זה הניצחון על פרעה והמדד לחירות ולחופש האישי. הדיבור הוא כה עליון באדם עד שהוא זה שנותן לאדם את מעלתו [רוח ממללא].

רבי נחמן כותב שהדיבור מחולל שינוי באדם ויוצר בעולם מציאות חדשה. לדיבור יש כח להעיר את האדם גם אם ליבו [פנימיותו ורצונותיו] כבויים וחלשים. אדם שמכריז ומדבר על שינוי שמתכנן לעשות ירגיש מוטיבציה רבה יותר לעשותו, כיוון שהדיבור מנכיח את הרצונות והמחשבות הפנימיות בעולם החיצוני.

דגשים ללימוד המקורות, ליחידות הפתיחה והסיכום:

חשוב לדבר בין השורות על משמעות הסיפור של העם היהודי והעברתו מדור לדור. זה מה ששמר על העם היהודי קיים, ועל העבר המפואר שלו לא להישכח.

רבים אינם מבינים את משמעות ההגדה והאריכות בליל הסדר, היחידה הזו היא הזדמנות לחבר במעט להקשר באופן כללי, למה קוראים כל כך הרבה ומאיזה מקום זה מגיע.

חשוב להסביר שסיפור היציאה ממצרים בא לחבר בין עם ישראל הקיים כיום לעם ישראל שחי פעם, כי מאז ומעולם מדובר ברצף אחד. הסיפור הוא מרכז החג, וכן ה"הגדה" של פסח מלשון "להגיד" [ולא "אגדה" של פסח].